

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Macka a soudců JUDr. Yvony Svobodové a Mgr. Jiřího Čurdy v právní věci [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalovanému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o ochranu práv vlastníka ochranné známky a ochranu před nekalou soutěží, o odvolání žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. května 2010 č.j. 19 Cm 28/2008-284,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I., II. a IV. mění jen tak, že žalovaný je povinen zdržet se užívání označení L LEXUS a LEXUS samostatně (tj. bez uvedení v provozovně nabízených služeb, provedeného ve shodné velikosti písma, jako např. PRODEJ A SERVIS VOZŮ LEXUS) nebo ve spojení s názvem obce či její části a dále upravit vzhled své provozovny způsobem shora stanoveným do dvou měsíců od právní moci rozsudku a v téže lhůtě i fotografie provozovny na webových stránkách [webová adresa], jinak se v těchto výrocích a ve výrocích III., V. a VI. rozsudek potvrzuje.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

Soud prvního stupně shora označeným rozsudkem zamítl žalobu na stanovení povinnosti žalovanému odstranit z prodejny a okolí prodejny na adrese [adresa] (dále jen prodejna): A/ z vnější čelní strany prodejny vývěsní štít v následující podobě:

B/ uvítací pylon umístěný před prodejnou v podobě:

(výrok I.), zamítl žalobu na stanovení povinnosti žalovanému zdržet se při provozování prodejny, při prodeji a servisu osobních automobilů značky LEXUS a při používání materiálů a podkladů v souvislosti s prodejem, servisem a propagací vozů Lexus užívání následujících prvků: - hlavního vchodu do prodejny v podobě válce – tzv. „zlatého sudu“, v odstínu zlaté barvy v této podobě:

- hlavního vchodu do prodejny v podobě válce

v jakékoliv barvě v tomto provedení a tvaru:

- označení prodejny vývěsním štítem v této podobě:

-) uvítacího pylonu v následující podobě:

-) kombinované ochranné známky LEXUS ÚPV ČR [číslo] (dále jen kombinovaná ochranná známka LEXUS),

-) slovní ochranné známky LEXUS OHIM [číslo]

-) venkovního směrového a informačního značení v okolních prostorech prodejny v následující podobě:

- vnitřních nástěnných značek v prodejně, a to čtvercového tvaru, podkladová barva černá s bílým orámováním a písmem a/nebo značkami v barvě bílé (výrok II.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému odstranit z internetových stránek [webová adresa] ([webová adresa]), [webová adresa] ([webová adresa]), [webová adresa] ([webová adresa]), [webová adresa] [webová adresa] Firmu/Auto) informaci o tom, že žalovaný je autorizovaným prodejcem a servisem Lexus a z internetových stránek [webová adresa] ([webová adresa]) a [webová adresa] ([webová adresa]) informaci o tom, že žalovaný je autorizovaným prodejcem Lexus, a to vše do 30ti dnů od právní moci tohoto rozsudku a nadále se zdržet šíření informace o tom, že žalovaný je autorizovaným prodejcem a servisem Lexus nebo autorizovaným prodejcem Lexus, nebo autorizovaným servisem Lexus, a to ve všech informačních, propagačních a reklamních materiálech v listinné, internetové, audio, video podobě (výrok III.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému odstranit, příp. zajistit odstranění z internetových stránek [webová adresa] následující vyobrazení prodejny včetně kombinované ochranné známky Lexus:

(výrok IV.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému odstranit příp. zajistit odstranění z internetových stránek [webová adresa] následující vyobrazení prodejny včetně kombinované ochranné známky Lexus:

(výrok V.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému odstranit z prodejny na adrese [adresa], u hlavního vchodu válec v šedivostříbrné barvě (výrok VI.) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žalobcům uložil povinnost na jejich náhradu zaplatit žalovanému [částka], a to k rukám právního zástupce JUDr. [jméno] [jméno] do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok VII.).

Při svém rozhodování vyšel soud prvního stupně z tvrzení žalobců, kteří k odůvodnění nároků specifikovaných ve výrocích I. až VI. uvedli, že žalobce A/ je autorizovaným dovozcem a distributorem vozidel LEXUS v [obec] a Slovenské republice, a za tím účelem má vybudovanou obchodní síť autorizovaných prodejců LEXUS, a to v [obec] a Bratislavě. Uvedli dále, že žalovaný je podnikatelem v oblasti nákupu a prodeje motorových vozidel a byl na základě Standardní dohody pro evropské autorizované prodejce LEXUS, uzavřené dne [datum], autorizovaným prodejcem vozidel LEXUS patřícím do sítě žalobce A/. Účinnost této dohody skončila k [datum] na základě rozvazovací podmínky, žalovaný tak již od tohoto data nepatří do sítě autorizovaných prodejců vozů LEXUS. Uvedli dále, že žalobce B/ je vlastníkem slovní komunitární ochranné známky LEXUS [číslo] zapsané mimo jiné pro tř.12 (vozidla, jejich součásti a příslušenství) a kombinované národní ochranné známky [číslo] zapsané pro výrobky tř.12. Žalobce C/ pak vyvinul a vlastní celoevropský koncept označení Lexus, jenž představuje zvláštní a jednotný vzhled prodejen. Žalovaný si otevřel novou prodejnu (v únoru 2008) - showroom vozidel LEXUS na adrese [adresa]. Tato prodejna je svým vnějším vzhledem identická s prodejny autorizovaných prodejců LEXUS a budí dojem, že žalovaný je nadále autorizovaným prodejcem vozidel LEXUS. Žalovaný tak neoprávněně užívá jedinečný a nezaměnitelný vzhled prodejen autorizovaných prodejců vozů LEXUS, spočívající zejm. v charakteristickém provedení prodejny, jejím vnějším vzhledu, typizovaném označení, v úpravě okolního prostoru, reklamních poutačů, stavební konfiguraci,

typických materiálech a specifickém barevném provedení. Žalovaný dále neoprávněně bez souhlasu žalobce B/ užívá na výše identifikované prodejně, na uvítacím pylonu před prodejnou a svých webových stránkách ochrannou známku LEXUS. Žalobci mají za to, že se žalovaný tímto svým jednáním dopustil nekalé soutěže dle ust. §§ 44, 45, 47 a 48 obchodního zákoníku a navíc zasahuje do práv z ochranných známek dle § 8 zák. č. 441/2003 Sb. Domáhali se proto nároků specifikovaných ve výroci I. až VI. rozsudku, a to i přesto, že žalovaný po podání žaloby změnil barvu sudu ze zlaté (příznačné pro autorizované prodejny LEXUS) na šedivostříbrnou, jelikož mají odůvodněnou obavu z opakování protiprávního jednání žalovaného.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Uvedl, že je největším nezávislým prodejcem vozidel Lexus v České republice a vlastníkem největšího prodejního salonu těchto vozidel v Evropě. Od roku 1994 byl žalovaný autorizovaným prodejcem vozidel Toyota a Lexus a zároveň po celou dobu prováděl i autorizovaný servis těchto vozidel. Uvedl dále, že po dohodě se žalobcem A/ postavil dle jeho přesných pokynů prodejní centrum vozidel Lexus, v průběhu výstavby žalobce A/ smlouvu o tom, že žalovaný je autorizovaným prodejcem vozidel Lexus, vypověděl z důvodu, že žalovaný nepostavil a neuvedl objekt do provozu ve sjednaném termínu. Žalovaný považoval skončení smlouvy za neplatné a podal žalobu o určení existence tohoto smluvního vztahu. K namítanému zásahu do kombinované ochranné známky žalovaný uvedl, že je chráněna výlučně v černé barvě. Zdůraznil dále, že český právní řád neumožňuje vlastnictví určitého jednotného vzhledu prodejen, ten tak nemůže požívat zvláštní právní ochrany. Odmítl, že by neoprávněně užíval ochranné známky žalobce B/ nebo se dopouštěl nekalosoutěžního jednání. Uvedl, že prodává mimo dalších vozidel i originální vozidla zn. Lexus a zdůraznil, že je tzv. multibrandovým nezávislým prodejcem více značek motorových vozidel. Dle žalovaného z označení předmětné prodejny nikdo nemůže nabýt dojmu, že by se jednalo výlučně o specializovanou prodejnu jediné značky automobilů, a že tak evokuje smluvní spojení se žalobci. Navíc na českém trhu žalovaný působí (dříve jako fyzická osoba) déle než žalobce A/. V této souvislosti žalovaný odkázal na čl. 7 směrnice EHS [číslo]. K žalobci tvrzené nekalé soutěži uvedl, že téměř všechny prodejny automobilů libovolných značek vypadají stejně. Zdůraznil, že pokud žalobci poukazují na příznačnost jednotného vzhledu jejich prodejen, pak s ohledem na skutečnost, že v České republice byla postavena pouze jedna prodejna v [obec], těžko se mohla dostat do podvědomí zákazníků v celé republice jako prodejna typická. Žalovaný dále zdůraznil, že v průběhu řízení provedl úpravy vnitřního a venkovního značení prodejny a předmětný válec přebarvil ze zlaté barvy na barvu jinou, a to na návrh a přání svého posledního klienta - [právnícká osoba], přičemž vyloučil, že by se k původní podobě do budoucna vrátil.

Soud prvního stupně uplatněné nároky posoudil podle ust. § 44 obchodního zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen, „ObchZ“) a podle § 8 odst. 2 zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. Dospěl k závěru, že jednání žalovaného není jednáním nekalosoutěžním dle ust. § 44 odst. 1 ObchZ, a dále, že žalovaný svým jednáním nezasáhl do práv žalobce B/ z jeho ochranných známek. Mezi účastníky řízení nebylo sporné, že žalovaný byl od svého vzniku autorizovaným prodejcem vozidel zn. LEXUS, dále, že dne [datum] byla mezi žalobcem A/ a žalovaným uzavřena Standardní dohoda pro evropské autorizované prodejce LEXUS, která byla ukončena žalobcem A/ na základě rozvazovací podmínky, a to ke dni [datum]. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15.2.2008, č.j. 39 Cm 289/2006-225, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 3.12.2008, č.j. 12 Cmo 225/2008-267 bylo rozhodnuto, že žalobce A/ ukončil Standardní dohodu pro evropské autorizované prodejce LEXUS ke dni [datum] po právu. Soud prvního stupně proto vycházel ze skutečnosti, že žalovaný není od [datum] autorizovaným prodejcem vozů zn. LEXUS. Prokázáno bylo i to, že žalobce B/ je majitelem slovní komunitární ochranné známky LEXUS [číslo] národní kombinované ochranné známky LEXUS [číslo] obou zapsaných ve tř.12 pro motorová vozidla, jejich součásti a příslušenství. Mezi účastníky nebylo dále sporným, že žalovaný před podáním žaloby otevřel novou prodejnu automobilů na adrese [adresa], kde mimo jiné do současné doby prodává vozidla LEXUS,

a to jako nezávislý prodejce. Nebylo sporné ani to, že žalovaný k propagaci prodeje, včetně označení své prodejny, používá ochranné známky, náležející žalobci B/, nesporným byl i vzhled prodejny žalovaného. Soud prvního stupně uvedl, že žalobu neshledává z titulu známkoprávního, s odkazem na ust. § 10 odst. 1 písm. c/ a ust. § 11 zák. č. 441/2003 Sb., směrnici Rady č. 89/104 EHS a judikaturu ESD (rozhodnutí ESD č. C- [číslo] / BMW AG v.R.K.Deenik/ ze dne [datum]), za důvodnou. Soud prvního stupně dospěl z provedeného dokazování k závěru, že žalovaný jako nezávislý prodejce originálního zboží zn. LEXUS prodává toto zboží řádně, tedy způsobem, který nenavozuje klamavý dojem, že se jedná o autorizovaného prodejce LEXUS. Soud prvního stupně neshledal žalobu důvodnou ani z titulu nekalosoutěžního jednání, i přesto, že vztah mezi žalobci A/ a C/ a žalovaným je vztahem soutěžitelů na českém trhu. V daném případě však soud prvního stupně nehledal naplnění dalších podmínek nekalé soutěže, a to rozporu s dobrými mravy soutěže a újmy žalobců jako soutěžitelů. Vzhled prodejny žalovaného není, dle názoru soudu prvního stupně, zaměnitelným se vzhledem typizovaných budov žalobců určených pro autorizované prodejce. Z pohledu nekalosoutěžního považoval soud prvního stupně za podstatné, že v době otevření prodejny žalovaného byla v České republice pouze jedna autorizovaná prodejna v [obec]. Lze tedy dle soudu prvního stupně těžko dovodit, že vzhled této prodejny byl na českém trhu pro žalobce příznačný. Z provedeného dokazování soudem prvního stupně vyplynulo, že původní stavební projekt prodejny žalovaného byl koncipován tak, aby splňoval standardy žalobců v rámci dohody, uzavřené se žalobcem A/. Soud proto neshledal, že by žalovaný půlkruhový vchod ve zlaté barvě a úpravu značení zvolil záměrně za účelem získat neoprávněné soutěžní výhodu. Z provedeného dokazování dále vyplynulo, že po ukončení smluvního vztahu mezi žalovaným a žalobcem A/ změnil žalovaný v rámci možností vzhled prodejny tak, aby se od prodejen žalobců odlišil. Soud prvního stupně tak dospěl k závěru, že nemá důvod předpokládat, že žalovaný se v budoucnosti vrátí k původnímu vzhledu prodejny. Neshledal proto žalobu důvodnou ani v části zdržovacích nároků, týkajících se předchozího vzhledu prodejny. Nedůvodným shledal i žalobní nárok uvedený pod bodem IV., když ke dni vyhlášení rozhodnutí nebylo zjištěno, že by žalovaný prezentoval na svých webových stránkách původní vzhled prodejny, resp. původní barevné provedení. Výrok o nákladech řízení pak soud prvního stupně odůvodnil odkazem na ust. § 142 odst. 1 občanského soudního řádu.

Proti rozsudku soudu prvního stupně, do všech jeho výroků, podali žalobci včasné odvolání, a to z důvodů, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (ust. § 205 odst. 2 písm. e/ a g/ občanského soudního řádu). Soudu vytkli, že vadně posoudil, že žalovaný užívá ochrannou známku žalobce B/ jako nezávislý prodejce v souladu s platným právem. Dle žalobců užívání ochranné známky žalobce B/ žalovaným jako součást fasádního závěsného označení (loga) na čelní straně prodejny, na internetových stránkách a na uvítacím pylonu před prodejnou žalovaného, jde nad rámec zák. č. 441/2003 Sb. a navíc vyvolává dojem spojení se žalobci. Zákazník je také v důsledku tohoto jednání uváděn v omyl, že se jedná o autorizovanou prodejnu vozů Lexus. Zdůraznili dále, že termín, „označení“ užitý zákonodárcem v ust. § 10 odst. 1 písm. c/ zák. č. 441/2003 Sb. nelze zaměňovat s ochrannou známkou. Dle žalobců soud prvního stupně vadně aplikoval na danou věc ustanovení § 11 odst. 1 zák. č. 441/2003 Sb., když ten řeší pouze případy používání ochranné známky na výrobcích, což není předmětem tohoto sporu. Vadně dle názoru žalobců soud prvního stupně posoudil i to, že užívání příznačných prvků podniku žalobců žalovaným (např. tvar hlavního vstupu v podobě válce) není nekalosoutěžním jednáním dle ust. § 44 odst. 1 ObchZ, když žalobce A/ i C/ jsou ve vztahu k žalovanému soutěžiteli. Pokud soud prvního stupně dospěl ke skutkovému zjištění, že na internetových stránkách uvedených ve výroku III. rozsudku žalovaný v rámci své prezentace vždy uvedl, že se jedná o nezávislý prodej a servis vozů LEXUS, pak je toto zjištění dle žalobců nesprávné. Zdůraznili dále, že ke dni vyhlášení rozsudku soudem prvního stupně žalovaný na internetových stránkách [webová adresa] auto-dubapraha-prodej-a-servis-vozu-lexus-toyota-a-mazda/autoduba-cz) uváděl, že je autorizovaným prodejcem a servisem vozů Lexus a na [webová adresa] uváděl, že je autorizovaným prodejcem

vozů Lexus. K odůvodnění trvání na žalobě v části zdržovacího nároku na užívání vchodu v podobě sudu ve zlaté barvě i jakékoliv jiné, venkovnímu směrovému a informačnímu značení v okolních prostorách a vnitřních nástěnných značek v prodejně (přesto, že žalovaný jejich vzhled po podání žaloby změnil), žalobci uvedli, že způsob, kterým žalovaný aktuálně propaguje své podnikání (internetové stránky, billboardy, plakáty, reklamní poutače atd.) navozuje dojem, že žalovaný je autorizovaným prodejcem vozů Lexus, spojeným se žalobci. Navíc zde dle žalobců existuje nebezpečí, že žalovaný odstraní změny, které na své prodejně po podání žaloby provedl. Navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobě vyhově s tím, že výrok IV. rozsudku změni pouze tak, že žalovaný bude uznán povinným zajistit odstranění z internetových stránek [webová adresa] auto-duba-praha-prodej-a-servis-vozu-lexus-toyota-a-mazda/autoduba-cz informace o tom, že je autorizovaným prodejcem a servisem Lexus a z internetových stránek [webová adresa] informace o tom, že žalovaný je autorizovaným prodejcem Lexus a žalobcům přizná náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobců uvedl, že rozsudek soudu prvního stupně považuje za věcně i právně správný. V odvolání žalobci, dle žalovaného, uvádějí nová tvrzení (zejm. ohledně tzv., loga“ žalovaného) a proto upozornil na princip neúplné apelace řízení. Odmítl, že by žalovaný na v odvolání žalobců uvedené internetové stránky umístil jakékoli informace o svém podnikání. Uvedl, že tyto zmíněné internetové stránky slouží jako vyhledávače, které stahují a kopírují informace, aniž by docházelo k jejich aktualizaci. Na internetových stránkách [webová adresa] např. existují dva zápisy vedle sebe, kdy jeden označuje žalovaného za autorizovaného prodejce vozů Lexus, druhý již nikoliv. Zdůraznil, že není schopen jednání majitele tohoto vyhledávače jakkoliv ovlivnit. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí soudu prvního stupně v plném rozsahu potvrzeno a žalovanému byla přiznána náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů.

V replice k vyjádření žalovaného žalobci uvedli, že používali pojem, „logo“ již v průběhu řízení v prvním stupni, a to nikoliv jako skutkové tvrzení, ale pro účely vysvětlení, že žalovaný při propagaci svého zboží užívá shodné logo, které používá při své obchodní činnosti žalobce A/ a C/. Uvedli dále, že je povinností žalovaného zajistit odstranění nepravdivých informací umístěných na internetových stránkách [webová adresa] a [webová adresa].

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. občanského soudního řádu – zák. č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů /dále jen, „o.s.ř.“ /, rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu a dospěl k závěru, poté, co zčásti opakoval dokazování, že odvolání žalobců je zčásti důvodné, jak rozvedeno dále.

Předně je třeba uvést, že podle názoru odvolacího soudu měl soud prvního stupně pro své rozhodnutí učiněna skutková zjištění v potřebném rozsahu, proto na tato zjištění, z nichž i vycházel, odvolací soud pro stručnost v plném rozsahu odkazuje, se závěry, jež soud prvního stupně učinil, se však zčásti nemohl ztotožnit, neboť dospěl k závěru, že použití ochranných známek žalobců žalovaným nevylučuje jednoznačně možnost navození dojmu, že žalovaný je oficiálním (autorizovaným) prodejcem vozů žalobců, resp. má postavení jiné, než odpovídá skutečnosti.

Předmětem odvolacího řízení je rozhodnutí soudu o žalobci uplatněných nárocích, směřujících (shrnuto) k uložení povinnosti žalovanému zdržet se užívání určitých specifických prvků, tvrzených jako typické pro prodejny Lexus, a jejich odstranění z prodejny žalovaného, zdržet se užívání označení, chráněných jako kombinovaná a slovní ochranná známka žalobce B/, odstranit z označených internetových stránek závadná tvrzení a vyobrazení prodejny, obsahující zároveň kombinovanou ochrannou známku Lexus. Tyto nároky žalobci tvrdili jako nároky z porušení tzv. Standardní dohody ze dne [datum], dle níž byl žalovaný povinen při ukončení smluvních vztahů odstranit a přestat užívat obchodní značky a jakékoli názvy žalobců a nechovat se způsobem, vyvolávajícím dojem o tom, že žalovaný je nadále autorizovaným prodejcem vozů Lexus, dále jako nároky vlastníka ochranné známky a osoby dotčené nekalou soutěží žalovaného. Pokud žalobci

tedy nároky tvrdili z titulu porušení práv žalobce B/ z ochranné známky, pak bylo třeba vycházet z právní úpravy, obsažené v zákoně č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (zejm. § 8 a násl.), ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „ZOZ“) a v zákoně č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, dále jen, „ZVPzPV“), zejm. § 4 ZVPzPV. Pokud se uvedených nároků domáhali žalobci A/ a C/ z titulu ochrany proti jednání nekalé soutěže, pak bylo třeba posoudit naplnění podmínek nekalé soutěže podle § 44 odst. 1 ObchZ a samotné nároky dle § 53 ObchZ.

Skutkový stav ve věci nebyl mezi účastníky ani sporným, bylo nesporné, že žalobce B/ je majitelem slovní komunitární ochranné známky LEXUS [číslo] zapsané v r. 1998, a národní kombinované ochranné známky LEXUS [číslo] s právem přednosti od [datum], obou zapsaných ve tř.12 pro motorová vozidla, jejich součástí a příslušenství, nesporným bylo, že žalovaný byl autorizovaným prodejcem vozidel zn. LEXUS a že dne [datum] uzavřel se žalobcem A/ Standardní dohodu pro evropské autorizované prodejce LEXUS, s tím, že takový vztah po dni [datum] zde již není. Bylo nesporné, že žalovaný je i nadále prodejcem vozů zn. Lexus a že v souvislosti s tímto prodejem originálních výrobků v provozovně ve [část obce] užívá k propagaci prodeje včetně označení na prodejně ochranné známky žalobce B/, přičemž aktuální vzhled prodejny je žalovaným zčásti prezentován na jeho webových stránkách a plyne z fotografií, jež žalovaný založil do spisu v květnu 2010. Těmito fotografiemi v počtu 7 kusů odvolací soud také opakoval dokazování a zjistil, že vedle výrazného označení žalovaného (Autocentrum [příjmení]) a názvu obce Stodůlky obsahuje objekt provozovny žalovaného též výrazné označení MAZDA, NISSAN a LEXUS, u označení MAZDA s doplněním obrazové ochranné známky, u označení LEXUS pak s L v kruhu, v podobě obrazové ochranné známky OHIM [číslo]. Zjistil z nich dále, že na vnějším a vnitřním orientačním značení (vyjma zřejmě směrování k částem, specializovaným na vozy dané značky) v provozovně označení žalobců užíváno není. Jak zjistil již soud prvního stupně, z webových stránek žalovaného bylo zjištěno, že žalovaný pod zobrazením prodejny v podobě, jak měl soud prvního stupně zachyceno ve výroku V., prezentuje mj. nezávislý prodej a servis vozů LEXUS, z dalších internetových stránek specifikovaných žalobci bylo zjištěno, že na uvedených stránkách a odkazech je vždy u žalovaného v rámci prezentace jeho podnikání u vozů LEXUS uvedeno, že je nezávislým prodejcem, až na zastaralé stránky dvou rozcestníků webových stránek, jak je označili žalobci i v odvolacím řízení. Mezi účastníky nebylo rovněž sporu o tom, že pevnou součástí vchodu do prodejny žalovaného je půlkruhový válec se skleněnými otáčivými dveřmi převyšující mírně střechu, jak zobrazeno ve výroku rozsudku soudu prvního stupně, původně ve zlaté barvě, později v barvě šedivostříbrné, bylo nesporné, že podobné válce (i když menší) ve zlaté barvě mají prodejny Lexus v [obec] a od r. 2009 prodejna v [obec a číslo].

Nekalou soutěží dle § 44 odst. 1 ObchZ je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům, nebo dalším zákazníkům (odlišeno doplnění generální klauzule po poslední zákonné úpravě k [datum], jež je však pro tuto věc bez významu). Není sporný vztah hospodářské soutěže účastníků; pokud pak jde o naplnění podmínky rozporu jednání s dobrými mravy soutěže, je třeba připomenout, že zákon pojem dobrých mravů nedefinuje a s ohledem na dosud publikovanou judikaturu lze dovodit, že dobré mravy tvoří uzavřený normativní systém a jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání. Rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení (tak usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 32 Odo 1230/2005 z 14.3.2006, přístupné na jeho webových stránkách). V daném případě podmínka rozporu jednání s dobrými mravy, ale i naplnění poslední podmínky způsobilosti jednání přivodit újmu žalobcům, souvisí s posouzením, zda z hlediska průměrného spotřebitele a zákazníka nevzniká zde užitím

označení a pro koncept žalobce C/ tvrzených typických prvků možnost klamného dojmu či představy o provozovně žalovaného a o jeho vztahu k žalobcům.

Podle § 8 odst. 1 a 2 písm. a/ ZOZ má vlastník ochranné známky výlučné právo ochrannou známku ve spojení s výrobky, pro něž je zapsána, užívat, a nikdo další bez jeho souhlasu (vyjma tam uvedených případů) nesmí užívat v obchodním styku (jímž je též užití v obchodních listinách, v reklamě včetně prezentace na internetu, i na prodejně) označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky, jež jsou shodné s těmi, pro něž je ochranná známka zapsána. Bylo prokázáno, že žalovaný v souvislosti s nabídkou prodeje a servisu vozů zn. Lexus užil ve prospěch žalobce B/ chráněné označení Lexus (resp. L Lexus), a to především v jeho uvedení na objektu provozovny. [příjmení] žalovaného spočívala v uplatnění tzv. vyčerpání práv podle § 11 ZOZ (srovnej čl. 7 odst. 1 Směrnice Rady č. 89/104 EHS) pro vytýkané jednání, tj. že nelze považovat za porušení práv z ochranné známky, pokud prodejce výrobků, označených touto ochrannou známkou, informuje své zákazníky o tom, že toto zboží je v jeho nabídce služeb. Jak lze dovodit z rozsudku ESD ve věci C [číslo] ([právnícká osoba] proti Evora BV), je třetí osoba oprávněna propagovat výrobky označené ochrannou známkou způsobem, který je v obchodním styku pro ni obvyklý, je přitom ale třeba brát zřetel na oprávněné zájmy vlastníka ochranné známky, aby dobrá pověst výrobků, označených touto ochrannou známkou, nebyla poškozena (srovnej dále i rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 18.9.2007 sp. zn. 3 Cmo 96/2007, publik. v čas. [ulice] právo 11/ 2008, ve věci SUBARU, jež vychází z dalšího rozhodnutí ESD č. C [číslo] BMW AG, BMW Nederland BV proti R.K.Deenik). Podle § 11 odst. 2 ZOZ nemůže vlastník ochranné známky zakázat její další užívání v souvislosti s výrobkem, k němuž se váže, pokud tento výrobek sám v zemích EU uvedl, či tam byl uveden s jeho souhlasem. Uvedené znamená, že nelze bránit v užívání ochranných známek (výrobních značek, loga) výrobce předmětných automobilů jinému podnikateli i pro další nákup a prodej jednou již na trh z vůle vlastníka ochranné známky uvedeného vozu, a to včetně případné reklamy takového podnikání – podmínkou je však (a to zcela v souladu s rozsudkem ESD C [číslo]) pravdivost a, korektnost“ (ve smyslu nepředstírání něčeho, co není) takto poskytované informace. Vedle toho je třeba poukázat i na úpravu § 10 odst. 1 písm. c/ ZOZ, dle níž vlastník ochranné známky nemůže zakázat třetí osobě užívat označení (a to i shodné se zněním či podobou ochranné známky), je-li takové označení nezbytné k určení účelu výrobku nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů, za podmínky, že takové užívání označení je v souladu s obchodními zvyklostmi, dobrými mravy a pravidly hospodářské soutěže. Platí tedy, že prodejce – i mimo vlastníkem ochranné známky vytvořené distribuční síť – je oprávněn uvádět, že např. realizuje prodej výrobků daného výrobce, zajišťuje servis výrobků této značky, že dodává náhradní díly pro výrobky uvedené značky, atd., je oprávněn i toto své podnikání propagovat, pokud údaje odpovídají skutečnosti a je splněna i podmínka takového užití označení chráněného jako ochranná známka, tj. především, že není předstíráno nic jiného než to, co je skutečností. Pokud tedy prodejce vedle dalších názvů výrobců, výrobků a zobrazení ochranných známek, jež se vztahují k jím prodávanému zboží, uvádí v letácích, štítě prodejny, v prezentaci na internetu i ochrannou známku či logo, jež užívá zahraniční výrobce k označení své produkce, zboží tohoto výrobce v prodejně také nabízí, pak – ve vztahu k zahraničnímu výrobcí jako vlastníku ochranné známky a loga, jež je na výrobcích uvedeno, jeho jednání není protiprávní. Uvedené má však význam i z hlediska posouzení jednání žalovaného jako tvrzeného jednání nekalé soutěže – pokud užívá označení, zcela shodné s označením výrobce, jehož zboží oprávněně distribuuje a s označením výrobků, jež ve své prodejně nabízí, a jeho veškerá prezentace tohoto označení je omezena ve vztahu ke spotřebitelům výhradně jen na informaci o tom, že takové výrobky nabízí (nikoli, že by naznačoval jiný vztah k výrobcí, že by naznačoval, že označení je jeho ochrannou známkou), pak nelze uvažovat o splnění podmínky rozporu s dobrými mravy soutěže v jednání žalovaného (§ 44 odst. 1 ObchZ). Tento závěr platí však – a to je třeba znovu zdůraznit - jen pro ten případ, kdy žalovaný (ovšem tuto možnost je třeba poskytnout i kterémukoli jinému prodejci zboží daného výrobce) užívá označení výrobce či výrobků výlučně k poskytnutí informace svým případným zákazníkům, že i on tyto výrobky k prodeji nabízí. Takové základní právo prezentovat svou nabídku ani omezit účinně

právem druhého soutěžitele nelze a jednání soutěžitele, jež směřuje k vyloučení možnosti nabídky jiného soutěžitele jako dalšího prodejce téhož zboží po právu získaného a tedy k omezení hospodářské soutěže, nebude v zásadě možno přiznat právní ochranu.

Ze shora uvedeného plyne, že odpovědnost žalovaného ze všech uplatněných právních důvodů (porušení smluvního závazku, porušení práva z ochranné známky i porušení zákazu nekalé soutěže) ohledně údajně protiprávního užívání označení Lexus, resp. L Lexus, závisí na zodpovězení otázky, zda prezentace žalovaného s tímto označením na objektu provozovny je korektní, tj. nenavozuje dojem o jiném vztahu žalovaného a žalobců, než odpovídá skutečnosti, zejména, zda nepředstírá, že žalovaný je „oficiálním“ prodejcem, servisním místem a partnerem žalobců. Na rozdíl od soudu prvního stupně odvolací soud má za to, že současný vzhled prodejny, jak popsán shora, takovou mylnou domněnku nevylučuje. Je nezbytné, aby vedle výrazně uvedené firmy žalovaného, shodně výrazně uvedených názvů všech značek vozidel, jež žalovaný v provozovně nabízí, resp. poskytuje k nim své služby, byl uveden zkráceně i druh v provozovně nabízených služeb, tedy vyloučeno pro jednoznačnost dojmu veřejnosti jen samostatné užití značky (ochranné známky), případně doplněné jen názvem obce (což pro provozovny, zařazené do sítě žalobce C/ je typické – Lexus [obec], [příjmení] [jméno], Lexus [obec]), jako např. Lexus [část obce]. Odvolací soud uzavřel, že k naplnění podmínky úpravy § 11 ZOZ, resp. zachování souladu s obchodními zvyklostmi, dobrými mravy a pravidly hospodářské soutěže dle § 10 odst. 1 ZOZ, vyloučení porušení dobrých mravů soutěže podle § 44 odst. 1 ObchZ a dodržení zákazu porušení Standardní dohody ze dne [datum], je na místě k odstranění závadného stavu uložit žalovanému upravit vzhled jeho provozovny ve [část obce] (rovněž pak i toto zachytit ve fotografiích na webových stránkách) v uvedeném směru, přičemž přiměřenou se k tomu jeví lhůta dvou měsíců od právní moci rozsudku. Podle § 220 odst. 1 o.s.ř. proto odvolací soud ve výrocích I., II., IV. rozsudek změnil tak, že žalovaný je povinen zdržet se užívání označení L LEXUS a LEXUS samostatně (tj. bez uvedení v provozovně nabízených služeb, provedeného ve shodné velikosti písma, jako např. PRODEJ A SERVIS VOZŮ LEXUS) nebo ve spojení s názvem obce či její části a dále upravit vzhled své provozovny způsobem shora stanoveným do dvou měsíců od právní moci rozsudku a v téže lhůtě i fotografie provozovny na webových stránkách [webová adresa].

Ve zbývajících částech všech žalobci uplatněných nároků se odvolací soud zcela ztotožnil se skutkovým a právním hodnocením, jež k nim učinil soud prvního stupně, a proto v tomto rozsahu zcela na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně odkazuje. Pokud žalobci poukazovali (co do užívání určitých prvků a značení) na celoevropský koncept Lexus, týkající se vzhledu prodejen, neshledal ani odvolací soud tento argument důvodným, a to ani z hlediska odpovědnosti z nekalé soutěže, jak k jejím podmínkám shora, a to zejména z toho důvodu, že současný vzhled prodejny žalovaného není dle názoru soudu obecně zaměnitelným se vzhledem typizovaných budov žalobců určených pro autorizované prodejce, podstatné ovšem je, že v době otevření prodejny žalovaného byla v České republice pouze jedna autorizovaná prodejna v [obec] a nelze dovodit, že vzhled této prodejny vytvořil příznačnost pro vzhled dalších autorizovaných provozoven Lexus na českém trhu. Další nároky žalobci uplatněné pak již vzhledem ke zjištění o aktuálním stavu jak faktickému u provozovny žalovaného, tak i zachycenému na webových stránkách, nejsou důvodné, když dle ust. § 154 o.s.ř. je pro rozsudek rozhodující stav v době jeho vyhlášení.

Odvolací soud na základě uvedeného jen zčásti (ohledně žalovaným na objektu provozovny užívaného označení žalobců) v rozsahu jak shora rozsudek změnil, jinak jej podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.

Vzhledem ke změně rozhodnutí nově odvolací soud rozhodoval i o nákladech řízení (§ 224 odst. 2 o.s.ř.), dospěl k závěru, že zde nelze dovozovat na straně některého z účastníků natolik převažující poměr úspěchu ve věci, jenž by odůvodňoval přiznání náhrady nákladů, a to v obou stupních řízení. Odvolací soud proto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o.s.ř. rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí v rozsahu potvrzujících výroků ve věci samé není přípustné dovolání, ledaže dovolací soud na základě dovolání, podaného ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Městského soudu v Praze, dospěje k závěru, že rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Proti měnícímu výroku ve věci samé lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha 16. února 2010

JUDr. Jiří Macek
předseda senátu